

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

78.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 28-го Сентября — 1837 — Wilno. Wtorek. 28-go Września.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 20-го Сентября

Государь Императоръ, прибывъ въ Одессу въ ночь съ 5-го на 6-е число Сентября, изволилъ, на другой день, въ 12-мъ часу утра, съ Ихъ Императорскими Высочествами Великими Князьями Цесаревичемъ АЛЕКСАНДРОМЪ НИКОЛАЕВИЧЕМЪ и МИХАИЛОМЪ ПАВЛОВИЧЕМЪ быть въ соборной церкви, гдѣ, при стеченіи многочисленнаго народа и радостныхъ восклицаній оного, былъ встреченъ Преосвященнымъ Гаврииломъ, Архіепископомъ Херсонскимъ и Таврическимъ, съ крестомъ и святою водою, и всѣмъ духовенствомъ. Государыня Императрица, будучи въ Одессѣ сутками ранѣе, изволила наканунѣ быть въ соборѣ и потомъ посѣтить Пансіонъ Благородныхъ Дѣвицъ.

Государь Императоръ, по выслушаніи краткаго молебствія въ соборѣ, отправился въ крѣпость и осматривалъ находящіеся въ оной два баталіона Подольскаго егерскаго полка и двѣ сотни Дунайскаго Казачьяго Войска, и потомъ объѣзжалъ городъ, который въ теченіе послѣднихъ десяти лѣтъ значительно украсился отличными строеніями.

Вечеромъ, Ихъ Императорскія Величества и Ихъ Императорскія Высочества удостоили посѣщеніемъ своимъ балъ, данный отъ города.

7-го числа, въ десять часовъ утра, Государь Императоръ съ Его Высочествомъ Наслѣдникомъ Цесаревичемъ, осматривалъ во всей подробности зданіе и устройство въ карантинѣ, и былъ онымъ совершенно доволенъ. Возвратясь въ городъ, Его Величество посѣтилъ Градскую Больницу и военное при оной отдѣленіе. Потомъ былъ въ Одесскомъ Институтѣ Благородныхъ Дѣвицъ, гдѣ въ то время находилась Ея Императорское Величество Государыня Императрица, испытывающая успѣхи въ преподаваемыхъ наукахъ; потомъ Его Величество изволилъ осматривать казармы Одесскихъ Арестантской роты и Карантиннаго баталіона, и городской острогъ.

8-го числа, въ одиннадцать часовъ утра, Государь Императоръ, въ сопровожденіи Его Высочества Наслѣдника Цесаревича, былъ въ Ришельевскомъ Лицѣе, и найдя въ ономъ отличный порядокъ, устройство и возможное попеченіе о лучшемъ воспитаніи юношества, изволилъ изъявить совершенное Свое удовольствіе. Посѣтивъ потомъ Еврейскіе, мужское и дѣвичье училища, Сиротскій Домъ, содержимый Новороссійскимъ Женскимъ Благотворительнымъ Обществомъ, Домъ призрѣнія нищихъ и Еврейскую больницу, былъ также устройствомъ заведеній сихъ весьма доволенъ. Послѣ сего, Государь Императоръ осматривалъ Одесскую выставку, и найдя замѣчательный успѣхъ въ разныхъ издѣліяхъ, благоволилъ изъявить Свое удовольствіе.

9-го числа, въ половинѣ одиннадцатаго часа утра, Государь Императоръ, Государыня Императрица и Ихъ Высочества Великая Княжна МАРІЯ НИКОЛАЕВНА и Наслѣдникъ Цесаревичъ, въ сопровожденіи Эрцъ-Герцога Іоанна и прочихъ лицъ, свиту составляющихъ, отправились моремъ, на па-

ВІАДОМОСЦІ КРАЈОВЕ.

Sankt-Petersburg, 20-go Września.

Цесарз Jego Mość, po przybyciu do Odessy w noc z d. 5-go na 6-ty Września, nazajutrz o godzinie 12-tej południowej, z Ich CESARSKIMI WYSOKOŚCIAMI WIELKIMI KSIĘZĘTAMI CESARZEWICZEM ALEXANDREM NIKOŁAJEWICZEM i MICHAŁEM PAWŁOWICZEM raczył byđ w cerkwi sobornej, gdzie, śród zgromadzenia nader licznego ludu i radośnych jego okrzyków, był spotkany przez Najprzewielebniejszego Gabyriela, Arcybiskupa Chersońskiego i Tauryckiego, z krzyżem, wodą święconą i całém duchowienstwem. CESARZOWA Jej Mość, będąc w Odessie dniem pierwim, raczyła byđ w Soborze, a potem odwiedziła Pensyon Szlache-tnych Panien.

CESARZ JEJO Mość, po wysłuchaniu krótkich modłów w Soborze, udał się do twierdzy i oglądał znajdujące się w niej dwa bataliony Podolskiego pólku Strzelców i dwie seciny Dunayskiego Wojska Kozackiego, a potem objeżdżał miasto, które w przeciągu ostatnich dziesięciu lat znacznie zostało ozdobione pięknymi budowlami.

Wieczorem NAYJAŚNIEYSI CESARSTWO Ich Mość i Ich CESARSKIE WYSOKOŚCI udarowali swą bytnością bal, przez miasto dany.

Dnia 7-go, o godzinie dziesiątej zrana, CESARZ JEJO Mość, z Jego WYSOKOŚCIĄ NASTĘPCĄ CESARZEWICZEM, oglądał we wszystkich szczegółach budowę i urządzenie w kwarantannie, i był z niej zupełnie zadowolony. Za powrotem do miasta, NAYJAŚNIEYSZY PAN odwiedził szpital mieski i wojskowy przy nim oddział. Potem był w Odesskim Instytucie Szlache-tnych Panien, gdzie w tymże czasie znajdowała się NAYJAŚNIEYSZA PANI CESARZOWA Jej Mość, i examinowała wychowanice z postępów wykładanych nauk; potem CESARZ JEJO Mość raczył oglądać koszary Odesskich roty arestantskiej, i batalionu kwarantannowego, oraz więzienie mieskie.

Dnia 8-go, o godzinie jedenastej przed południem, CESARZ JEJO Mość, w towarzystwie CESARZEWICZA NASTĘPCY, był w Liceum Rieszeliwskim, i znalazłszy w niem odznaczający się porządek, urządzenie i staranną troskliwość o dobre wychowanie młodzieży, raczył oświadczyć zupełne Swe zadowolenie. Odwiedziwszy potem żydowskie męskie i żeńskie szkoły, Dom sierot, utrzymywany przez Noworossyyskie Dobroczynne Towarzystwo Dam, Dom przytułku ubogich i Szpital żydowski, był także z urządzenia tych zakładów całē zadowolony. Potem CESARZ JEJO Mość oglądał Odesską wystawę, i znalazłszy znaczny postęp w różnych wyrobach, raczył oświadczyć Swe zadowolenie.

Dnia 9-go, o pół do jedenastej zrana, CESARZ JEJO Mość, CESARZOWA JEJ Mość i Ich WYSOKOŚCI WIELKA KSIĘŻNICZKA MARYA NIKOŁAJEWNA i NASTĘP-CA CESARZEWICZ, w towarzystwie Arcy-Księżęcia Jana i innych osób, orszak składających, udali się morzem na parochodzie *Gwiazda Północna* do Sewastopola. W od-

роходъ *Северная Звезда*, въ Севастополь. На разстояніи отъ онаго въ двадцати пяти миляхъ, Государь Императоръ былъ встрѣченъ Черноморскимъ Флотомъ, съ которымъ изволилъ дѣлать маневры, и при поднятіи на пароходъ *Северная Звезда* штандарта, флотъ отсалютовалъ выстрѣлами изъ всѣхъ орудій, что было повторено и крѣпостями, при приближеніи Его Величества къ онымъ. Пароходъ бросилъ якорь въ Севастопольской гавани во второмъ часу по полудни, а въ четыре часа, Ихъ Величества и Ихъ Высочества изволили перѣхать въ самый городъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, 28-го Августа, уволенный изъ Австрійской службы Поручикомъ 9-го гусарскаго полка, носящаго имя Императора Всероссийскаго, Принцъ Фридрихъ *Гоенлоэ-Вальденбургъ*, опредѣляется въ службу Поручикомъ Лейб-Гвардіи въ Гусарскій полкъ, съ назначеніемъ въ Флигель-Адъютанты Его Императорскаго Величества.

— Высочайшимъ Приказомъ, 30-го Августа, назначены: Командиръ 2-й бригады 16-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Ловцевъ*, Начальникомъ 3-й Артиллерійской дивизіи; Начальникъ 3-й Артиллерійской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Корсаковъ 2-й*, Начальникомъ Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Западнаго Округа, съ состояніемъ по Артиллеріи.

— Высочайшею Грамотою, 30-го Августа, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 1-й степени*, Старшій Совѣтникъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Баронъ *Бруновъ*.

— Высочайшими Грамотами, 12-го и 20-го Августа, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 1-й степени*: Командиръ 1-й бригады 1-й легкой Кавалерійской дивизіи, Генераль-Маіоръ *Кусовниковъ*; Членъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ, въ званіи Камергера Двора Его Императорскаго Величества *Поликарповъ*, и того же ордена 2-й степени, состоящій въ вѣдомствѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Волковъ*. (С. П.)

— Въ Министерствѣ Юстиціи, по Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта 3 Марта сего года, дѣланы были соображенія о назначеніи съ 1-го Января сего года Канцеляріямъ Уздѣныхъ Судовъ восьми Западныхъ и двухъ Малороссійскихъ Губерній, по сравненію, съ Канцеляріями Уздѣныхъ Судовъ Великороссійскихъ Губерній, добавочныхъ суммъ изъ казны къ получаемому нынѣ содержанію изъ земскаго сбора. Имѣя въ виду, что Канцеляріямъ Уздѣныхъ Судовъ Великороссійскихъ Губерній производится различное содержаніе, по уваженію различнаго количества вступающихъ въ тѣ Суды дѣлъ и другихъ мѣстныхъ обстоятельствъ, Г. Управляющій Министерствомъ Юстиціи призналъ нужнымъ и для назначенія Канцеляріямъ Уздѣныхъ Судовъ Западныхъ и Малороссійскихъ Губерній добавочныхъ суммъ, истребовать предварительно мѣстныхъ свѣдѣній отъ Губернскихъ Начальствъ. Но дабы сколь возможно скорѣе преподавать этимъ Канцеляріямъ способы къ успешному производству дѣлъ, онъ Г. Управляющій Министерствомъ Юстиціи входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ объ испрошеніи Высочайшаго соизволенія на отпускъ добавочныхъ суммъ симъ Канцеляріямъ круглыми числами, принявъ въ этомъ случаѣ размѣромъ среднюю изъ тѣхъ суммъ, какія отпускаются на содержаніе Канцелярій; при чемъ внесено было отъ него и составленное на семь основаній росписаніе. — Его Императорское Величество, по положенію Комитета, въ 3-й день Августа Высочайше повелѣть соизволилъ: исчисленную на усиленіе Канцелярій Уздѣныхъ Судовъ восьми Западныхъ и двухъ Малороссійскихъ Губерній сумму, по росписанію двести двадцать шесть тысячъ рублей, отпустить изъ Государственнаго Казначейства, какъ на текущій годъ, такъ и на будущее время вносить въ ежегодныя смѣты расходовъ по Государственной росписи; а за тѣмъ представить мѣстнымъ Начальникамъ Губерній, по совѣщаніи съ Предсѣдателями Судебныхъ Палатъ и Губернскими Прокурорами, войти въ ближайшее соображеніе, въ какой мѣрѣ должны быть усилены способы Уздѣныхъ Судовъ тѣхъ Губерній, не выходя однако же изъ общей суммы, на каждую Губернію по означенному росписанію опредѣленной, и предположенія свои по сему предмету доставить безъ замедленія въ Министерство Юстиціи для распоряженія объ окончательномъ назначеніи таковыхъ прибавокъ съ 1-го Января 1838 года. (Спб. В.)

легѣости двѣдцати пяти миль отъ этого miasta, Cesarz Jego Mość był spotkany przez Flotę Czarnomorską, której raczył czynić manewry, i przy wywieszeniu na parochodzie *Gwiazda Północna* sztandaru, Flotta salutowała wystrzałami ze wszystkich dział, co też było powtórzone z warowni, za przybliżeniem się donich Najjaśniejszego Pana. Statek parowy zarzucił kotwicę w przystani Sewastopolskiej o godzinie drugiej z południa, a o godzinie czwartej Najjaśniejsi Państwo i Ich Wysokości raczyli przybyć do samego miasta. (P. P.)

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 28-go Sierpnia, uwolniony ze służby Austriackiej Porucznik 9-go pólku Huzarów, noszącego imię Cesarza Wszech-Rossyji, Xiążę Fryderyk *Hohenlohe-Waldenburg*, przyymuje się do służby w randze Porucznika Leib-Gwardyi do pólku Huzarów, z mianowaniem Skrzydłowym-Adjutantem Jego Cesarzkiej Mości.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 30-go Sierpnia, naznaczeni: Dowódzca 2-ey brigady 16-ey dywizyi Piechoty, Jenerał - Major *Łowcew*, Naczelnikiem 3 ey dywizyi Artylleryi; Naczelnik 3 ey dywizyi Artylleryi, Jenerał-Major *Korsakow 2-gi*, Naczelnikiem Garnizonów Artylleryi Okręgu Zachodniego, z liczeniem się w Artylleryi.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 30-go Sierpnia, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Sw. Anny 1-go stopnia*, Starszy Radzca Ministerium Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu Baron *Brunow*.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 12-go i 20-go Sierpnia, Najłaskawiej mianowani Kawalerami *Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia*: Dowódzca 1-ey brigady 1 ey dywizyi lekkiej Jazdy, Jenerał-Major *Kusownikow*; Członek Ministerium Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu, Szambelan Dworu Jego Cesarzkiej Mości *Polikarpow* i tegoż *Orderu 2-go stopnia*, zostający w wiedzy Ministerium Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu *Wolkow*.

— W Ministerium Sprawiedliwości, podług Najwyższej utwierdzonej Opinii Rady Państwa 5 Marca roku teraźniejszego, naradzano się o oznaczeniu od 1-go stycznia roku ter. Kancellaryom Sądów Powiatowych ośmiu zachodnich i dwóch Małorossyjskich Gubernij, z porównaniem z Kancellaryami Sądów Powiatowych Gubernij Wielkorossyjskich, summ dodatkowych ze Skarbu, do pobieranego teraz utrzymywania z poboru ziemskiego. Mając na względzie, iż Kancellaryom Sądów Powiatowych Gubernij Wielkorossyjskich wydaje się utrzymanie rozmaite, ze względu rozmaitej liczby wchodzących do tych Sądów spraw i innych okoliczności miejscowych, P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości uznał za rzecz potrzebną i dla naznaczenia Kancellaryom Sądów Powiatowych Gubernij Zachodnich i Małorossyjskich summ dodatkowych, powziąć na przód miejscowe wiadomości od Gubernialnych Zwierzchności. Lecz ażeby o ile można prędzej tym Kancellaryom podać środki do przedszego odbywania spraw, P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów o wydanie Najwyższego zezwolenia na wydawanie summ dodatkowych tym Kancellaryom liczbą okrągłą, wzięwszy w tѣm zdarzeniu średnią proporcję tych summ, które się wydają na utrzymanie Kancellaryi; przy czѣm podane było przezeń i ułożone na tѣj osnowie rozpisanie. — Jego Cesarzka Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu, dnia 3-go Sierpnia Najwyższy rozkazać raczył: wyliczoną summę na powiększenie Kancellaryi Sądów Powiatowych ośmiu Gubernij Zachodnich i dwóch Małorossyjskich, podług rozpisania dwięście dwadzieścia sześć tysięcy rubli, wydać z Podskarbstwa Państwa, tak na rok bieżący, jako i na czas przyszły wnosić do rocznych wyliczeń rozchodów podług rozpisow Państwa; a potѣm zalecić miejscowym Naczelnikom Gubernij, po naradzeniu się z Prezydentami Izb Sądowych i Gubernialnymi Prokuratorami, węysć w bliźsze rozpoznanie, w jakiej mierze powinny byдъ zasilone sposoby Sądów Powiatowych tych Gubernij, nie wychodząc jednakże z summy ogólnej, na każdą Gubernią, podług wymienionego rozpisania wyznaczonej, a wnioski swe w tѣj rzeczy niezwłocznie przesłać do Ministerium Sprawiedliwości, dla rozporządzenia względem ostatecznego naznaczenia tych dodatków od 1-go Stycznia 1838 roku. (G. S. P.)

Кіевъ, 17-го Августа.

14-го числа сего мѣсяца, Кіево-Печерская Лавра имѣла счастье срътять Благочестивѣйшаго Государя Императора. Высочайшее посѣщеніе сей святой и чудотворной обители всегда заключаетъ въ себѣ много поучительнаго для всѣхъ православныхъ Христіанъ и даже для разномысленцевъ. Нельзя безъ умиленія видѣть, какъ Повелитель милліоновъ преклоняетъ вѣнчанное чело Свое предъ святыми останками угодниковъ Божіихъ. Въ семъ случаѣ, всякій разъ земное величіе, можно сказать, видимо срътается съ небеснымъ, и, преклоняясь предъ нимъ для своего освященія, симъ самымъ торжественно свидѣтельствуешь, что есть другой, высшій порядокъ вещей, къ коему вся настоящая, временная жизнь служить только приготовленіемъ. Нынѣ посѣщеніе Государемъ Кіевской Лавры, имѣло въ себѣ притомъ значительную особенность. 15-е Августа есть день храмоваго праздника Лавры. Къ празднованію его стекается множество народа изъ всѣхъ странъ, такъ, что въ Лаврѣ, въ этотъ день, можно сказать, во всей точности выполняется торжественное приглашеніе Церкви: *приидите вси концы земли, жстное преставленіе Богоматере восхвалимъ!* И къ сему то самому дню послѣдовало нынѣ прибытіе Государя Императора. Можно представить, какъ благотворно подействовало на стекшійся народъ такое стеченіе торжества! Всѣ были крайне обрадованы мыслію, что имѣють счастье провести такой свѣтлый праздникъ вмѣстѣ съ Отцемъ отечества.

Государь Императоръ прибылъ въ Кіевъ въ осьмомъ часу вечера, прямо къ Лаврѣ, и срътенъ у святыхъ вратъ Настоятелемъ ея, Высокопреосвященнымъ (Филаретомъ, Митрополитомъ Кіевскимъ, вмѣстѣ съ находящимся здѣсь для поклоненія Архіепископомъ Каменецъ-Подольскимъ и Викаріемъ Кіевской Митрополіи, Епископомъ Чигиринскимъ. По осѣненіи Августѣйшаго Посѣтителя честнымъ и животворящимъ крестомъ, Преосвященнѣйшій Архiepастырь нашъ произнесъ слѣдующія слова, напомнившія собою предстоящимъ о тѣхъ безыскусственныхъ, но полныхъ внутреннею силою, привѣтствіяхъ во Имя Господне, коими древніе Настоятели Лавры срътали Великихъ и Христіановъ Князей Всероссійскихъ: „Съ благоговѣнною радостію срътаетъ Тебѣ, Благочестивѣйшій Государь, сія святая и чудотворная обитель въ преддверіе великаго праздника своего, Успенія Пресвятыя и Преблagoсловенныя Владычицы нашея Богородицы и Приснодѣвы Маріи. Матернимъ Ея у престола Сына Своего предстательствомъ и молитвами преподобныхъ и богоносныхъ отецъ нашихъ Антонія, Теодосія и прочихъ чудотворцевъ Печерскихъ, да управитъ Господь путь Твой и да сохранитъ вхожденіе и исхожденіе Твое отнынь и до вѣка! — Благословенъ грядый во Имя Господне!“ — Приложившись ко кресту, Государь Императоръ, предшествуемый духовенствомъ, среди безчисленнаго множества народа, вошелъ въ соборную церковь, гдѣ, послѣ обычнаго въ подобныхъ случаяхъ молитвословія, съ троекратнымъ колѣнопреклоненіемъ, приложился къ чудотворной иконѣ Успенія Богоматери и къ мощамъ Св. угодниковъ, въ ней почивающихъ; потомъ изволилъ отбыть въ приготовленную для Него квартиру, давъ Настоятелю Лавры обещаніе непремѣнно слушать въ день праздника Божественную Литургію въ Лаврѣ. Послѣ сего, всенощное бдѣніе со всѣми особенностями, его украшающими, продолжалось до половины втораго часа по полуночи.

Въ девять часовъ утра, Государь Императоръ, сообразно Своему обещанію, изволилъ прибыть къ Литургіи, которая совершена была соборнѣ Преосвященнымъ Митрополитомъ Кіевскимъ со всѣмъ благолѣпіемъ церковнымъ, подобающимъ сугубому торжеству дня. По окончаніи Литургіи, Государю благоугодно было осчастливить Высочайшимъ посѣщеніемъ самаго Настоятеля Лавры. На пути къ келліямъ его, сама собою представилась взору трапеза, уготованная подъ открытымъ небомъ для нищихъ, по древнему завіщанію святыхъ и богоносныхъ основателей Лавры. Огвѣдавъ сѣя трапезы, Государь изволилъ похвалить сей обычай, и, вмѣстѣ съ тѣмъ, изъявилъ желаніе, чтобы святые преданія святыхъ отецъ были сохраняемы нерушимо въ наставленіе современникамъ и въ поученіе потомкамъ.

Къ третьему часу по полудни по окончаніи смотра войскъ, Государь Императоръ благоволилъ посѣтить Софійскій Соборъ и Михайловскій Монастырь, какъ бы показавъ симъ, что дѣла благочестія суть для Него первыми и послѣдними занятіемъ. Будучи срътенъ въ Софійскомъ Соборѣ Преосвященнымъ Митрополитомъ, Онъ съ благоговѣніемъ приложился къ Св. мощамъ, тамъ почивающимъ,

Кіевъ, 17-го Сіерпня.

Дня 14-го тепрѣнѣйшаго мѣсяца Кіево-Печерская Лавра имѣла счастье споткатъ Найправовѣрнѣйшаго Цесаря ПАНА. Найвысше одвидѣніе тей святей и чудами слѣнѣей посады за все въ собѣ за вѣра вѣле наuczающаго для всѣхъ правовѣрныхъ Чрхсціанъ, а на wet i для рѣзновѣрцѣвъ. Ниemoжнa wi-dzieć bez rozrzewnienia, jak Rozkazodawca milionów schyla ukoronowane swe czoło przed świętymi szczątkami Sw. Pańskich. W tém zdarzeniu, każdy raz wielkość ziemską, można powiedzieć, widzialnie się spotyka z niebieską, i, uchylając się przed nią dla swego poświęcenia, przez to samo uroczyste świadczy, iż jest inny, wyższy porządek rzeczy, do którego całe teraźniejsze, doczesne życie jest tylko przygotowaniem. Teraz odwiedzenie przez Cesarza Ławry Kijowskiej, miało w sobie szczególną osobliwość, 15-ty dzień Sierpnia jest dniem kościelnej uroczystości Ławry. Dla jej obchodzenia zbiera się mnóstwo ludu ze wszęch stron, tak, iż w Ławrze, w dniu tym, można powiedzieć: w całym znaczeniu wypełnia się uroczyste wezwanie kościoła: *przyjdźcie wszystkie konce ziemi, a święte Wniebowzięcie Bogarodzicy wystawiajmy!* I w tym to samym dniu zdarzyło się teraz przybycie Cesarza Jego Mość. Można sobie wyobrazić, jak dobroczynny miało skutek na lud zgromadzony to połączenie się uroczystości! Wszyscy najmocniej byli uradowani myślą, iż mają szczęście przepędzić tak uroczyste święto razem z Oycem oyczynny.

Cesarz Jego Mość przybył do Kijowa o godzinie ósmey wieczorem, udał się prosto do Ławry i został spotkany przy świętej bramie, przez jej Przełożonego, Nayprzewielebniejszego Filareta, Metropolitę Kijowskiego, razem ze znajdującym się tu Podolskim Arcybiskupem i Wikaryuszem Kijowskiej Metropolii, Biskupem Czehryńskim. Po przeżegnaniu Najjaśniejszego Gościa Świętym Krzyżem Zbawiciela, Nayprzewielebniejszy nasz Arcy-Pasterz miał następującą przemowę, która przypominała obecnym owe niewymuszone, ale pełne wewnętrznej mocy, powitania w imie Pańskie, któremi starodawni przełożeni Ławry spotykali Wielkich i Chrystusowi ulubionych Xiążąt Wszęch-Rossyjskich: „Z pobożną radością spotyka Cię, Nayprawowiernejszy PANIE, ta święta i cudami słynąca posada, w wigilię wielkiej swej uroczystości, Wniebowzięcia Najświętszej i Błogosławionej naszej Władczyny Bogorodzicielki i Niepokolanej Panny Maryi. Przez Jej Macierzyńskie do tronu syna swego wstawienie się i przez modlitwy świętych naszych ojców Antoniego, Teodozjusza i innych cudotwórców Peczerskich, niech Bóg kieruje Twą drogę i niech zachowa Twe przyście i odeyscie odtąd na wieki! — Błogosławiony, który idzie w Imie Pańskie!“ — Cesarz Jego Mość po ucałowaniu krzyża, przez duchowieństwo poprzedzany, wśród niezliczonego mnóstwa ludu, wszedł do cerkwi sobornej, gdzie po zwyczajnych w takim zdarzeniu modłach, z trzykrotnym przyklęknięciem, oddał cześć cudownemu obrazowi Wniebowzięcia Najświętszej Panny i relikwiiom Sw. Pańskich, w niej spoczywających; potem raczył udać się do przygotowanej dla Siebie kwatery, obiecawszy Przełożonemu Ławry, że nieodmiennie będzie słuchał w dniu uroczystości Mszy Świętej w Ławrze. Potem całonocne nabożeństwo ze wszystkimi szczegółami je zdobiącemi, odbywało się do pół do drugiej w nocy.

O godzinie dziewiątej zrana, Cesarz Jego Mość podług swej obietnicy, raczył przybyć na Mszę Świętą, która odprawiana była sobornie przez Nayprzewielebniejszego Metropolitę Kijowskiego z całą wspaniałością cerkiewną, stosowną do podwójnej dnia uroczystości. Po Mszy Świętej Cesarzowi podobało się uszczęśliwić Narwrszēm odwiedzeniem samego Przełożonego Ławry. Na drodze do jego celi, stawiło się oczom miejscu uczy, sporządzanej pod otwartym niebem dla ubogich, podług woli świętych założycieli Ławry. Cesarz Jego Mość odwiedziwszy miejsce uczy, raczył pochwalić ten zwyczaj, i przytęm oświadczyć życzenie, ażeby święte podania ojców świętych były nienaruszenie zachowywane, dla przykładu spóćczesnych i dla nauki potomności.

O godzinie trzeciej z południa, po ukończeniu przeglądu wojsk, Cesarz Jego Mość raczył odwiedzić Sobor Sw. Zofii i Monaster Sw. Michała, jakby okazując przez to, że pobożność jest dla Niego pierwszem i ostatniem zatrudnieniem. Będąc spotkany w Soborze Sofijskim przez Nayprzewielebniejszego Metropolitę, z wielką pobożnością oddał cześć relikwiiom świętych, tam spoczywających; potem uczcił Monarszą uwagę

потомъ почтилъ Царственнымъ вниманіемъ гробницу основателя храма, В. К. Ярослава, и прочія древности, коими украшается сей древнѣйшій изъ соборовъ Россійскихъ. Засимъ, принявъ поднесенную Митрополитомъ икону храмоваго праздника Рождества Богородицы, отправился въ Златоверхо-михайловскій Монастырь, гдѣ имѣлъ счастье срѣтить Его Настоятель сея обители, Иннокентій, Епископъ Чигиринскій. Здѣсь, приложившись къ мощамъ Св. Великомученицы Варвары, благосклонно принявъ поднесенную Ему отъ обители икону Архистратига Михаила, а отъ гроба Великомученицы, нѣсколько освященныхъ колецъ и крестовъ. — Въ сей день, Преосвященный Митрополитъ Кіевскій имѣлъ счастье быть приглашеннымъ къ обѣденному столу Его Величества.

При отъѣздѣ изъ Кіева, 16-го числа, въ девять часовъ вечера, Августѣйшій Путешественникъ паки изволилъ прибыть въ Лавру для напутственныхъ молитвъ. Глубоко отозвались сердца всѣхъ присутствовавшихъ, когда Преосвященный Архипастырь, освящая Его животворящимъ, крестомъ произнесъ: „Благочестивѣйшій Государь! Да благословитъ Тя Господь отъ Сіона, и узриши блаженъ Иерусалима во вся дни живота Твоего, и да исправитъ путь Твой въ мирѣ, здравіи и благополучіи, во славу пресвятаго имени своего!“ Послѣ молебствія, Государь, съ троекратнымъ колѣнопреклоненіемъ, приложился къ чудотворной иконѣ Успенія Богоматери и къ мощамъ Св. Угодниковъ, въ великой церкви почивающихъ: потомъ благоволилъ благосклонно принять на благословеніе отъ святой и чудотворной Лавры икону Успенія Богоматери, поднесенную Настоятелемъ ея, и принявъ отъ него самаго благословеніе, освѣщенный крестомъ, благополучно отправился въ путь. По возвратѣ духовенства въ церковь, немедленно отправлено было, съ колѣнопреклоненіемъ, полное молебствіе о здравіи и благоспѣшеніи Августѣйшаго Путешественника.

Такимъ образомъ Кіевопечерская Лавра снова имѣла утѣшеніе видѣть, что и око и сердце Монарха отверсты для нея, что святая колыбель Вѣры и Православія отечественнаго не престаеетъ быть драгоценною въ очахъ Повелителя милліоновъ. (С. П.)

Г р о д н о .

Дирекція Училищъ Гродненской Губерніи симъ увѣдомляетъ, что, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 22-го Ноября 1835 года, Слонимское Уездное Училище, содержавшееся К. К. Канониками Латеранами, преобразовано съ 1-го Сентября сего 1837 года по Высочайше утвержденному въ 3-й день Января 1834 года Штату, въ пятиклассное для Дворянъ Училище.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А в с т р і я .

Вѣна, 20-го Сентября.

Кор. Ганноверскій Чрезвычайный Посланникъ Гр. Шуленбургъ выѣхалъ отсюда въ Штутгартъ, для поднесенія Королю Виртембергскому письма съ увѣдомленіемъ о вступленіи своего Короля на престолъ. — Путешествіе Эрцгерцога Франца Карла въ лагерь при Веронѣ, по видимому будетъ оставлено, потому, что въ одномъ полку появилась холера, а по сему лагерь совершенно будетъ распущенъ. Въ такомъ случаѣ Е. Имп. Высоч. только на короткое время повѣдетъ въ Штейермаркъ.

— По официальному показанію въ прошломъ году дано здѣсь пособіе не менѣе какъ 67,455 бѣднымъ. При народонаселеніи 356,000 жителей есть большое неравенство; болѣе $\frac{1}{2}$ находится бѣдныхъ въ Вѣнѣ! Издержанная сумма простирается почти на полтора милліона гульденовъ к. м. (1,410,977).

— Три извѣстныхъ нашихъ композитиста вальсовъ, въ слѣдующемъ мѣсяцѣ оставляютъ на нѣкоторое время Вѣну. Штраусъ отправляется въ Парижъ, Ланнеръ приглашенъ въ Мюнхенъ, а Морелли выѣзжаетъ въ Ст. Петербургъ.

— Письмо изъ Ливорны отъ 11 Сентября помѣщенное въ Триестской газетѣ увѣдомляетъ: „Вчера Французскій пароходъ *Dante*, стоявшій за 4 дня въ Мальтѣ изъ Константинополя сюда прибылъ. Изъ доставленныхъ имъ писемъ видно, что четыре Оттоманскихъ линійныхъ корабля и въ тоже время три Французскихъ линійныхъ корабля съ 1 пароходомъ а также Англійскій линійный корабль прибыли въ Тунисъ. Письмо изъ Туниса отъ 29 Августа присовокупляетъ, что Турецкій флотъ опять уже отплылъ отсюда, необъявивъ своего пути.“ (А. Р. С. З.)

Ф р а н ц і я .

Парижъ, 20-го Сентября.

Императорско-Россійскій Посланникъ, третья-

гробъ зашлагоульца свѣтлѣйшаго, В. Х. Ярослава и inne starożytności, którymi się z d o b i t e n n a y d a w n i e j s z y z s o b o r ó w R o s s y j s k i c h . P o t ě m , p r z y j a w s z y o f i a r o w a n y p r z e z M e t r o p o l i t ě o b r a z k o ś c i e l n e j u r o c z y s t o ś c i N a r o d z e n i a N a j s w i ě t s z e j P a n n y M a r y i , u d a ł s i ě d o M o n a s t ě r u Z ł a t o w e r c h o - M i c h a j ł o w s k i e g o , g d z i e m i a ł s z e c z ě ś c i e s p o t k a ć N a j j a ś n i e j s z e g o P a n a P r z e ż o ż o n y t ě g o k l a s z t o r u I n n o c e n t y , B i s k u p C z e b r y ŋ s k i . T u , o d d a w s z y c z e ś ć r e l i k w i o m S w . W i e l k i e j M ě c z e n n i c z k i B a r b a r y , p r z y j a ł ł a s k a w i e o f i a r o w a n y M u p r z e z k l a s z t o r o b r a z M i c h a ł a - A r c h a n i o ł a , a z g r o b o w c a W i e l k i e j M ě c z e n n i c z k i , k i l k a p o ś w i ě c o n y c h p i ě r ś c i e n i i k r z y ż y k ó w . W d n i u t y m , N a j p r z e w i e l e b n i e j s z y M e t r o p o l i t a K i j o w s k i m i a ł s z e c z ě ś c i e b y d ź z a p r o s z o n y m n a o b i a d d o s t o ł u C e s a r z a J e g o M o ś c i .

Przy wyjeździe z Kijowa, dnia 16-go, o godzinie dziewiątej wieczorem, N A J J A Ś N I E J S Z Y P o d r ó ż n y , r a c z y ł z n o w u p r z y b y d ź d o Ł a w r y d l a z ł o ż e n i a m o d ł ó w w y j e ż d ż a j a c w p o d r ó ż . D o g ł ě b i p r z e n i k n i o n e z o s t a ł y s e r c a w s z y s t k i c h o b e c n y c h , k i e d y N a j p r z e w i e l e b n i e j s z y A r c y - P a s t e r z , b ł o g o ś ł a w i a c g o K r z y ż e m Z b a w i c i e ł a , w y r z e k ł : „ N A J J A Ś N I E J S Z Y M O N A R C H O ! N i e c h C i ě b ł o g o ś ł a w i P a n S y o n u , i a b y ś u y r z a ł s z e c z ě ś l i w ą J e r o z o l i m ě w e w s z y s t k i e d n i ż y w o t a T w o j e g o , i n i e c h p r o w a d z i T w ą d r o g ę w p o k o j u , z d r o w i u i p o m y ś l o ś c i , k u c h w a ł e S w o j e g o I m i e n i a p r z e n a j s w i ě t s z e g o . “ P o z ł o ż e n i u m o d ł ó w , C e s a r z J e g o M o ś c z t r z y k r o t n ě m p r z y k ł ě n i e n i e m , o d d a ł c z e ś ć c u d o w n e m u o b r a z o w i W n i e b o w z i ě c i a N a j s w i ě t s z e j P a n n y i r e l i k w i o m S w . P a ŋ s k i c h , w w i e l k i e j c e r k w i s p o c z y w a j ą c y c h ; p o t ě m r a c z y ł ł a s k a w i e p r z y j a c j a k o b ł o g o ś ł a w i e n s t w o ś w i ě t e j i c u d o t w o r n e j Ł a w r y , o b r a z W n i e b o w z i ě c i a N a j s w i ě t s z e j P a n n y , o f i a r o w a n y p r z e z J e y P r z e ż o ż o n e g o , i w z i ą w s z y o d n i e g o s a m e g o b ł o g o ś ł a w i e n s t w o , p r z e ż e g n a n y K r z y ż e m ś w i ě t y m , s z e c z ě ś l i w i e w y j e c h a ł w p o d r ó ż . Z a p o w r ó t e m D u c h o w i e n s t w a d o c e r k w i , n i e z w ł ó c z n i e b y ł y o d p r a w i o n e , z p r z y k ł ě n i e n i e m , m o d ł y o z d r o w i e i p o m y ś l n ą p o d r ó ż N A J J A Ś N I E J S Z E G O P o d r ó ż n e g o .

Tym sposobem Kijowo-Pieczerska Ławra znouu miała szczęście widzieć, że i oko i serce M o n a r c h y o t w a r t e s ą d l a n i e j , że ś w i ě t a k o l e b k a R e l i g i i i P r a w o w i e r n o ś c i o c z y s t e j , n i e p o z o s t a j e b y d ź d r o g ą w o c z a c h r o z k a z o d a w c y m i l l i o n ó w . (P . P .)

Г р о д н о .

Dyrekcya Szkół Gubernii Grodzieńskiej ninieyszem uwiadamia, że na osnovie N A J W Y Ź S Z E G O r o z k a z u 22-go Listopada 1835 roku, Szkoła Powiatowa Słonińska, utrzymywana przez XX. Kanoników Laterańskich, przekształcona została, od d. 1 Września ter. 1837 roku, podług N A J W Y Ź S Z E J u t w i e r d z o n e g o w d n i u 3-m Stycznia 1834 roku etatu, na szkołę dla Dworzan o pięciu klassach.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A .

Wiedeń, dnia 20 Września.

Królewsko - Hannowerski Posel Nadzwyczajny Hrabia Schulenburg, wyjechał ztąd do Stuttgardu dla wręczenia Królowi Wirtemberskiemu listu o wstąpieniu swojego Monarchy na tron — Podróż Arcy-Xiążęcia Franciszka Karola do obozu pod Weroną, podług wszelkiego podobieństwa, będzie odłożoną, gdyż w jednym półku miało się zdarzyć kilka cholerycznych przypadków, i dla tego oboz całkiem ma być zwiniony. W takim przypadku J. Ces. Wys. uczyniłby tylko krótką ekskursyą do Styryi.

— Podług urzędowego wykazu w roku przeszłym wsparło tu nie mniej, jak 67,455 ubogich. Przy ludności 356,000 mieszkańców, jest to wielka nieproporcjonalność; więcej jak $\frac{1}{2}$ ubogich znajduje się w Wiedniu! Wydana summa wynosi prawie półtora miliona złotych m. k. (1,410,977).

— Trzey nasi sławni kompozytorowie walców, w przyszłym miesiącu na czas niejaki opuszczają Wiedeń. Strauss udaje się do Paryża, Lanner na wezwanie jedzie do Monachium, a Morelli do Petersburga.

— List z Liworny pod d. 11 Września, umieszczony w gazecie Tryesteńskiej donosi: „Wczora parochod Francuzki *Dante*, który przed czterema dniami opuścił Maltę, z Konstantynopola tu przybył. Z listów przywiezionych przezeń pokazuje się, że cztery Turckie okręty liniowe i jednoczasowie trzy Francuzkie okręty liniowe z jednym parochodem, a także jeden Angielski okręt liniowy, przybyły do Tunetu. Listy z Tunetu pod d. 29 Sierpnia dodają, że eskadra Turcka znouu ztamtąd wypłynęła, nie zawiadomiwszy o kierunku swojej podróży.“ (A. P. S. Z.)

F R A N C Y A .

Paryż, dnia 20 Września.

Posel CESARSKO - R o s s y j s k i z a w c z o r a w i e c z o r e m

то дни вечеромъ въ Ст. Клу представился Королю. Вчера въ полдень прибылъ Король въ городъ и тотчасъ на Тюльерейскомъ дворѣ дѣлалъ смотръ 2-му линейному и 19 легкому полкамъ, которые вскорѣ оставили столицу для занятія другаго поста. После парада Е. В. роздалъ много крестовъ Почетнаго Легиона а потомъ въ замкѣ представлялись безъ различія чиновъ всѣ Офицеры лично Королю. — Въ 1½ Герцогъ Александръ Виртембергскій съ своимъ братомъ былъ принятъ Королемъ, Королевою и Принцессою Аделаидою. — Король 23 ч. на восемь дней отправляется въ Компьенъ. Полагаютъ, что вскорѣ по возвращеніи его оттуда послѣдуетъ бракосочетаніе Принцессы Маріи съ Герцогомъ Виртембергскимъ.

— Правительство въ отношеніи Африканскихъ дѣлъ получило вчера слѣдующую телеграфическую депешу: „Тулонъ 19 Сентября въ 11 час. Морскій Префектъ къ Королю и Морскому Министру. Е. К. Высоч. Герцогъ Немурскій ночью съ 13 на 14 ч. въ вожделѣнномъ здоровьи прибылъ въ Бону. 15 ч. Е. Высоч. посѣтилъ лагерь, укрѣпленія и госпитали. День его отъѣзда въ лагерь Медьецъ-Гамаръ еще не опредѣленъ. Генераль Дамремонъ съ 2,500 чел. пехоты и нѣсколько кавалеріи и артиллеріи сдѣлалъ вылазку до той стороны перехода Рай-иль-Аба, отстоящаго на 12 час. отъ Константины. Выступивъ изъ сего ущелья, онъ напалъ на кавалерію Бея, которую отразилъ, положивъ двухъ чел. на мѣстѣ сраженія.“

— *Charte de 1830* сообщаетъ: „Въ Ангюлемѣ произошли беспорядки, когда ночью на мѣстѣ, гдѣ некогда стоялъ миссіонерскій крестъ, поставленъ новый. Городское начальство тотчасъ приказало снять сей крестъ, такъ какъ онъ былъ поставленъ за землѣ принадлежащей къ городу. Нѣкоторымъ возмутителямъ спокойствія очень было къ стати такое повелѣніе; они отправились на площадь, отобрали крестъ, когда онъ былъ разломанъ полицейскими агентами, изрубили его и сожгли. По случаю сихъ беспорядковъ нѣкоторые лица задержаны полиціею и заключены. Предъ тюрьмою образовались теперь многочисленныя толпы народа и терпѣніе вооруженной силы подвергнута была твердому и продолжительному испытанію. Беспорядки продолжавшіеся попеременно нѣсколько вечеровъ, напоследокъ прекратились. 25 чел. возмутителей задержаны. — Депеша сегодняшняго числа уведомляетъ, что спокойствіе совершенно восстановлено.“

— Частное письмо изъ Яки отъ 13 ч. с. м. между прочимъ сообщаетъ. „На этотъ разъ кажется вѣроятно, что наступитъ рѣшительное сраженіе подъ стѣнами Мадрита. По одному обстоятельству, которое трудно объяснить, *Эспартеро* находится между двумя Карлистскими корпусами; но хуже всего то, что Генералы *Буэренс Карминати* и *Санчесъ* должны были отступить къ Валенціи чтобы остановить могущія вспыхнуть революціонныя въ семь городѣ движенія. Агенты партіи изступленныихъ распространяютъ по всей Нижней Арагоніи слухъ, что Кортесы хотятъ устранить Королеву; кажется что это дѣлаютъ въ томъ намѣреніи, чтобы узнать общественное мнѣніе, каковая уловка кажется была удачна, ибо народъ удрученный продолжительною войною, охотно вѣритъ этому вѣстнику беспорядковъ, который вѣроятно распространится по всему краю.“

21-го Сентября.

Journal de Paris уведомляетъ, что немедленно послѣ бракосочетанія Герцога Александра Виртембергскаго съ Принцессою Маріею, новобрачные отправятся въ Германию и займутъ замокъ Фантазію въ Байреутѣ.

— Извѣстный молодой математикъ Вита Манжіамель, 16 ч. с. м. въ Гаврѣ въ присутствіи аудиторіи отъ 150 до 200 чел., выдержалъ испытаніе. Генераль Гурго сдѣлалъ ему вопросъ, какой кубическій корень изъ 70,189,453,125. Манжіамель черезъ 3 или 4 минуты далъ вѣрный отвѣтъ: 4,125. Другой спросилъ его, какое число присовокупленное къ квадрату изъ 257, сдѣлаетъ 5-тую степень изъ 13. Манжіамель отвѣчалъ: 304,744. Но не много подумавъ, онъ сказалъ, что ошибся и забылъ прибавить число 500; и въ самомъ дѣлѣ вышло требуемое число 305,244. Это скорое исправленіе мальчика, было принято съ живѣйшимъ одобреніемъ въ собраніи. Кроме того разрѣшалъ онъ еще другія очень трудныя задачи; впрочемъ нельзя довольно удивиться быстротѣ мыслей и необыкновенной памяти, этого рѣдкаго мальчика.

— Въ Марселѣ почти совершенно прекратилась холера. 14-го ч. произошло еще только три а 15-го ч. 6 смертныхъ случаевъ. Слухъ о появленіи этого зла въ Тулонѣ оказался неосновательнымъ.

— Депеша изъ Байонны отъ 19 ч. въ 6½ час. утра

пріимованъ былъ въ Ст. Cloud przez Króla. Wczora J. Kr. Mość przybył o południu do miasta i niezwłocznie na dziedzińcu Tuilleryyskim czynił przegląd półków 2-go liniowego i 19-go lekkiego, które wkrótce potem opuściły stolicę dla zajęcia innego miejsca. Potem udzielił Król wiele krzyżów Legii Honorowej. Wszyscy oficerowie bez różnicy rang, osobiście byli przedstawiani J. Kr. Mości w zamku. — O pół do 2-rey, Xiążę Alexander Wirtemberski ze swym bratem był przyjmowany przez Króla, Królową i Xiężniczkę Adelaide. — Król dopiero d. 23 na 8 dni udaje się do Compiègne. Rozumieją, że niezwłocznie po powrocie z tamtąd, nastąpi zaślubienie Xiężniczki Maryi z Xięciem Wirtemberskim.

— Rząd otrzymał wczora następującą depeszę telegraficzną względem spraw Afrykańskich: „Tulon, 19 Września o godz. 11. Prefekt Morski do Króla i Ministra marynarki. J. Kr. Wysokość Xiążę Némours w nocy z d. 13 na 14 w najlepszym zdrowiu przybył do Bony. Dnia 15 J. Kr. Wys. odwiedził obozy, warownie i szpitale. Dzień odjazdu jego do obozu Medjez-Hamar, jeszcze nie oznaczony. Jenerał Damrémont, we 2,500 ludzi piechoty i niejakiej liczby jazdy i artylleryi uczynił wycieczkę aż po drugą stronę wąwozu Ray-il-Abs, oddalonego na 12 godzin drogi od Konstantyny. Gdy wychodził z wąwozu, uderzył na jazdę Beja, która została odpartą, zostawiwszy na placu 2-ch zabitych.“

— W *Charte de 1830* czytamy: „W Angoulême zaszły rozruchy, gdy podczas nocy na miejscu, gdzie niegdyś stał krzyż misyjny, nowy krzyż postawiono. Władze municypalne natychmiast ten krzyż zdjąć kazali, gdyż był postawiony na gruncie, do miasta należącym. Rozporządzenie to było bardzo na rękę niektórym burzycielom; udali się oni na plac, odebrali krzyż, gdy ten był rozłamany przez agentów władzy policyjnej, i porąbawszy go spalili. Niektóre osoby z przyczyny tych rozruchów, zostały przez policję zatrzymane i osadzone w więzieniu. Przed więzieniem dopiero sformowały się liczne kupy ludu, a cierpliwość siły zbrojnej wystawiona była na mocną i długą próbę. Nierozumny ten tumult, trwający przez kilka wieczorów ciągle, ustał nakoniec. 25-ciu burzycieli spokojności znajduje się w rękach policyi. Depesza telegraficzna dnia dzisiejszego donosi, że spokojność zupełnie została przywróconą.“

— W liście prywatnym z Jacca, pisanym d. 13 b. m. powiedziano między innemi: „Tym razem zdaje się być rzeczą pewną, że przyjdzie do stanowczej bitwy pod murami Madrytu. Przez jedną z trudnych do pojęcia kombinacyi, znajduje się *Espartero* między dwoma Karolistowskimi корпусami; ale, co gorszem jest, że Jenerałowie *Buerens*, *Carminati* i *Sanchez* musieli się cofnąć ku Walencyi, ażeby przeszkodzić wybuchowi rewolucyjnych poruszeń w tém mieście. Ajenci stronnictwa exaltowanych, rozsiewają po całej Niższej Arragonii wieść, że Kortezy chcą usunąć Królową; zdaje się, iż czynią to, aby wyrozumieć zdanie publiczne, któryto przebieg udał się podobno: bo lud, zmęczony długą wojną, zawierza chętnie temu zwiastunowi bezrządu, który bezwzględnie po całym rozszerzy się kraju.“

Dnia 21.

Journal de Paris donosi, że wkrótce po zaślubieniu Xięcia Alexandra Wirtemberskiego z Xiężniczką Maryą, nowo-zaślubieni wyjadą do Niemiec i zajmą zamek Phantasie w Bayreuth.

— Znajomy młody matematyk, Vita Mangiamele, d. 19 t. m. odbywał popis w Hawrze w obliczu słuchaczy, ze 150 do 200 osób. Jenerał Gourgaud, zadał mu pytanie: jaki będzie pierwiastek kubiczny z 70,189,453,125. Mangiamele po 3 albo 4 minutach dał dokładną odpowiedź: 4,125. Inny zapytał go: jaka liczba, dodana do kwadratu z 257, wyda 5-tą potęgę z 13. Mangiamele odpowiedział: 304,744. Lecz po krótkiej rozprawie rzekł, iż się zmieszał, gdyż zapomniał przydać liczbę 500; w rzeczy samej wypadła żądana liczba 305,244. Szybkie sprostowanie chłopca przyjęte zostało z najwyższą pochwałą w zgromadzeniu. Inne jeszcze, a między temi, bardzo trudne zadania, z równą rozwiązywał łatwością; nawet najzawilsze zadania zdają się mu być najbardziej upodobanemi; w każdym jednak razie, nie można się dość wydziwić bystrej pojętności i niezwyčajnej pamięci tego rzadkiego dziecka.

— W Marsylii cholera całkiem prawie znikła. Dnia 14 zdarzyły się tylko jeszcze trzy, a d. 15 sześć przypadków śmierci. Pogłoska, iż choroba ta pokazała się także i w Tulonie, okazała się bezzasadną.

— Depesza telegraficzna z Bayonny pod d. 19 rano

содержитъ слѣдующее: „По извѣстіямъ изъ Мадрита отъ 14 ч. вечеромъ, *Донъ-Карлосъ* 13 ч. стоялъ въ Фуэнтидуэна. Онъ обратился въ лѣво къ Кинкону; полагали, что онъ намѣренъ идти въ Андалузію. Того же дня вечеромъ *Эспартеро* прибылъ въ Мадридъ а его корпусъ вступилъ въ Алкалу. Королева дѣлая смотръ 12 ч. войскамъ гарнизона и милиціи была принята съ большимъ восторгомъ.“

22-го Сентября.

Messenger утверждаетъ, что въ сегодняшнемъ Министерскомъ Совѣтѣ, определено что-то рѣшительное на счетъ распушенія Палаты Депутатовъ, на счетъ созванія избирательной коллегіи, и на счетъ наименованія Перовъ. Слышно, что избирательная коллегія будетъ созвана между 25 и 30 Октября а Палаты между 20 и 25 Декабря. Говорятъ, что списокъ къ именованію новыхъ Перовъ содержитъ 40 именъ.

— Въ дипломатическомъ свѣтѣ говорятъ теперь о двухъ конгрессахъ, которые будутъ составлены для устройства Испанскихъ дѣлъ и принятія мѣръ къ совершенному возстановленію спокойствія въ Италіи.

— *Министерскій вечерній журналъ* содержитъ слѣдующую телеграфическую депешу изъ Бордо отъ 20 Сентября въ 5½ час. вечера: „Корпусъ *Эспартеры* состоящій изъ 16,000 чел. пѣхоты и 1,000 конницы 15 ч. осаждалъ окрестности Мадрита; главная квартира была въ Караманхель. По извѣстіямъ изъ Мадрита отъ 15 ч. непріятель отступилъ къ Куэнса. Дивизія изъ Старой-Кастиліи прибыла въ Альковендасъ а кавалерія бригадира *Альдуина* въ Аранжуецъ.“

— *Gazette de France* содержитъ слѣдующія извѣстія изъ Испаніи: „Мадридъ 13 ч. былъ въ большомъ смущеніи. Роялисты открыли огонь предъ воротами города и ожидали ихъ вступленія. Во всѣхъ частяхъ города били генераль-маршъ; національные гвардейцы и даже члены Кортесовъ явились въ оружіи, но эти беспорядочныя и худо производимыя средства сопротивленія не могли сдѣлать непріятелю большаго препятствія. Въ такую роковую минуту *Эспартеро* появился съ своею дивизіею и спокойствіе опять нѣсколько возстановлено. Роялисты сражались въ нѣкоторой отдаленности и не отступили, но напротивъ заняли такую позицію, какъ бы совокупно съ ожидаемыми еще войсками хотѣли окружить столицу. *Донъ-Карлосъ* былъ въ Аранжуецъ. Многие полагали въ Мадридѣ, что онъ немедленно пойдетъ на столицу и овладѣть ею. Другіе думали, что онъ намѣревался идти на Толедо, чтобы прежде взять сей городъ, ибо для него взятіе теперь Мадрита есть только дѣломъ времени, которое можетъ быть разрѣшено будетъ другимъ образомъ а не орудіемъ.“

23-го Сентября.

Назначенный Епископомъ Байонскимъ Аббатъ *Лакроа* прибылъ въ Парижъ.

— Генераль *Кордова* все еще находится въ Пау. *Г. Галиано* сдѣлалъ только повздуку на Пиринеи и возвратился въ Парижъ; кажется онъ нисколько не беспокоится о политическихъ дѣлахъ.

— Въ провизорской залѣ въ Палатѣ Перовъ, въ которой занимались процессомъ *Фіески* и *Алиба* висятъ три великолѣпныя жирандолы, подаренныя *Наполеономъ* Сенату. Величайшая изъ нихъ принадлежитъ теперь вновь устроенному Одеонскому театру, директоръ котораго подарилъ ее Палатѣ Перовъ.

— Думаютъ, что Африканская экспедиціонная армія 17 или 18 ч. оставила лагерь при Медьецъ-Гамаръ и тотчасъ будетъ стоять предъ Константиною. Съ помощію парохода и телеграфовъ чрезъ нѣсколько дней можно будетъ получить извѣстіе о первоначальныхъ дѣйствіяхъ.

— Одна изъ здѣшнихъ газетъ говоритъ: Теперь извѣстно, зачѣмъ *Юсуфъ-Бей* остается въ Парижѣ и не принимаетъ участія въ экспедиціи въ Константиноу. Именно говорятъ, что онъ питаетъ смертельную ненависть къ *Абдель-Кадеру* и поклялся умертвить его. Опасаясь, что когда пустятъ его въ Африку, то онъ скорѣе будетъ искать *Абдель-Кадера*, нежели возвратится во Французскій лагерь и каждое такого рода покушеніе со стороны *Юсуфъ-Бея* противъ новаго союзника Франціи, могло бы нарушить миръ, съ такимъ трудомъ заключенный.

— Изъ Берги пишутъ отъ 15 ч. „Мы узнали, что Карлистскій Шефъ *Мондедонъ* взялъ приступомъ укрѣпленный городъ Прадесъ. Бригадный Шефъ *Донъ-Мануэль Ибанесъ* взялъ также приступомъ укрѣпленное селеніе Рокафорть. Сюда прибыли 80 пѣхотныхъ, которые защищались въ этой деревнѣ.“

(A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 19-го Сентября.

Король Белгійскій третьяго дня въ Виндзорѣ

о полъ до 7-мѣй zawiera, co następuje: „Podług doniesień z Madrytu daty d. 14 wieczorem, *Don Carlos* d. 13 stał w Fuentiduena, zwrócił się on w lewo ku Chinchon, i rozumiano, że ma zamiar udać się do Andaluzji. Tegoż dnia wieczorem *Espartero* przybył do Madrytu, a jego wojsko weszło do Alcala. Królowa podczas przeglądu d. 12 wojsk załogi i milicyi, była przyjęta z największym zapamię.“

Dnia 22.

Messenger zapewnia, iż na dzisiejszej Radzie Ministeryalnej, postanowiono coś ostatecznego względem rozwiązania Izby Deputowanych, względem zwołania wyborczych kollegiów i względem mianowania Parów. Mówią, iż kollegium wybiercze ma być zwołane między 25 a 30 Października, a Izby między 20 a 25 Grudnia. Jest wiadomość, że lista do mianowania nowych Parów zawiera 40 imion.

— W tym momencie w świecie dyplomatycznym jest mowa o dwóch kongressach, które się mają odbyć celem urządzenia spraw Hiszpańskich i przedsięwzięcia środków ku zupełnemu przywróceniu spokoyności we Włoszech.

— *Ministeryalny dziennik wieczorny* zawiera następującą depezę telegraficzną z Bordeaux pod d. 20 Września o pół do 6-tej wieczorem: „Korpus *Espartery*, złożony z 16,000 piechoty i 1,000 jazdy, oblega okolice Madrytu; główna kwatera była w Caramanchel. Podług wiadomości z Madrytu pod d. 15, nieprzyjaciół cofnął się na Cuenca. Dywizja ze Starej Kastylii przybyła do Alcovendas, a jazda Brygadyera *Alduin*, do Aranjuez.“

— *Gazette de France* zawiera następujące wiadomości z Hiszpanii: „Madryt d. 13 był w największym zamieszaniu. Royalisci strzelali pod bramami miasta, i spodziewano się ich wtargnienia. We wszystkich kwartalach miasta bito marsz jeneralny; Gwardziści narodowi, a nawet członkowie Korteżów ukazali się pod bronią; lecz te zawile i tak źle prowadzone środki oporu, nie mogły stawić nieprzyjacielowi żadnej ważnej przeszkody. W tej krytycznej chwili *Espartero* przybył ze swoją dywizją i spokoynosc znowu nieco przywróconą została. Royalisci walczyli w niejakiej odległości, jednak się nie cofnęli, lecz przeciwnie zajęli takie stanowisko, jakby wspólnie z oczekiwanem jeszcze wojskiem chcieli otoczyć stolicę. *Don Carlos* był w Aranjuez. Wiele osób w Madrycie rozumiało, iż on niezwłocznie pójdzie na stolicę i weźmie ją. Inni byli tego mniemania, iż on zamierza iść na Toledo, ażeby pierwsi wziąć to miasto, gdyż dla niego zwycięga Madrytu, dopiero jest tylko dziełem czasu, które bydy może da się rozwiązać innym sposobem, a nie za pomocą broni.“

Dnia 23-go.

Mianowany na Biskupa Bayońskiego *Abbé Lacroix*, przybył do Paryża.

— Jenerał *Cordova* znajduje się jeszcze w Pau. *P. Galiano* raz tylko wyjeżdżał do Pyreneów i powrócił do Paryża; zdaje się on zgoła nietroszczyć o sprawy polityczne.

— W sali prowizoryjnej Izby Parów, w której odbywały się processa *Fieskiego* i *Alibauda*, wiszą trzy spaniałe żyrandole, które Cesarz *Napoleon* darował Senatowi. Największy z nich należy teraz do nowo-urządzonego Teatru Odeon, którego Dyrektor, uczynił z niego podarunek Izbie Parów.

— Rozumieją, że Afrykańskie wojsko ekspedycyjne, d. 17 lub 18, opuściło oboz Medjex - Hamar i dopiero stanie już przed Konstantyną. Za pomocą pary i telegrafów, w kilka dni można będzie mieć wiadomość o pierwszych działaniach wojska.

— Jeden z dzienników tutejszych donosi: „Wiadomo już teraz dla czego *Jussuf Bey* zostaje w Paryżu i nie należy do wyprawy Konstantyńskiej. Ma on bowiem patać śmiertelną nienawiścią przeciwko *Abdel-Kaderowi* i zaprzysiągł odjąć mu życie. Lękają się, iż jeśliby pozwolono mu powrócić do Afryki, ażeby nie wolał raczej szukać *Abdel-Kadera*, aniżeli się udać do obozu Francuzkiego, a każde kuszenie się tego rodzaju ze strony *Jussuf Beja* przeciwko nowemu sprzymierzeńca Francyi, mogłoby naruszyć pokój, który z tak wielką trudnością do skutku doprowadzono.“

— Donoszą z Bergi pod d. 15: „Dowiadujemy się, że Szef Karolistowski *Mondedon* wziął szturmem warowne miasto Prades. Szef brygady *Don Manuel Ibanes*, również wziął szturmem wieś warowną Rocafort. Przybyło tu 80 zabranych w niewolę, którzy się w tej wsi bronili. (A.P.S.Z.)“

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 19-go Września.

Król Belgów zawczora w Windsor czynił prze-

дѣлалъ смотръ Королевской конной гвардіи а сего дня съ Королевою отправился въ Рамсгате для отплытія оттуда въ Остенду. Ихъ Велич. сегодня утромъ прощались съ Королевою и Герцогинею *Кентскою* въ Виндзорѣ. Слышно что Ея Велич. и дворъ отправятся въ Брейтонъ.

— По Министерскимъ журналамъ Парламенту назначено собраться 15 Нолбря и Г. *Шо Лесфевр* предложилъ опять избрать въ ораторы Г-на *Аберкромби*.

— *Times* по частному письму изъ Парижа сообщаетъ слухъ, что ожидали удаленія изъ Мадрита Королевы *Христины* въ самомъ скорѣйшемъ времени, и что *Донъ Карлосъ* изъявилъ согласіе, при вступленіи на престолъ, Королеву уступить островъ Кубу. Камергеръ *Муњосъ* будто ушелъ изъ Мадрита въ Парижъ, Генералъ *Кастаньосъ* напротивъ не захотѣлъ слушать предостереженій.

— *True Sun* дѣлаетъ Лорду *Пальмерстону* сильнѣйшіе упреки въ томъ, что онъ воспламенилъ нынѣшнюю войну въ Португаліи, а *Morning Chronicle*, за это еще его хвалитъ и при видѣ полей покрытыхъ трупомъ готова его поздравить. (A.P.S.Z.)

ИСПАНІЯ

Мадридъ, 15-го Сентября.

Вчерашняго числа съ 6 часовъ утра столица представляла равно великолѣпное какъ и оучительное зрѣлище. При первомъ уведомленіи о приближеніи Карлистовъ на двѣ мили отъ Мадрита, все взялось за оружіе и національная гвардія соперничествовала съ войскомъ на счетъ защищенія наиболѣе опасныхъ мѣстъ. Ночью на разные пункты разслано болѣе 24 пушекъ, при которыхъ стояли канонеры, съ зажженными фитилями. Национальная гвардія и войско стояли на бивакахъ вмѣстѣ; сверхъ того удвоены всѣ караулы, каковыя предосторожности содѣйствовали къ тому, что спокойствіе столицы въ этотъ день небыло нарушено. Вчера въ 11 час. утра 200 чел. конницы велѣно сдѣлать вылазку, и они встрѣтивъ превосходную силу, отброшены съ потерю своего начальника, при которомъ раненъ офицеръ. Такъ какъ правительство сегодня узнало, что непріятель отступаетъ по направленію въ Аранжуэцъ, то національная гвардія распущена по домамъ, а войско поставлено въ казармахъ. Лавки, которыя были заперты, опять открыты; и такъ вмѣсто военнаго вида, какой представлялъ Мадридъ въ продолженіе двухъ дней, опять наступило веселіе между его жителями.

— Кортесы приняли проектъ закона опредѣляющій, что Испанцы которые находятся за границею не дали присяги на уложеніе 1812, должны быть лишены правъ гражданства. (G. C.)

15-го Сентября.

Дивизія *Эспартеры* находится еще въ Карманхель, полторы мили отъ Мадрита и думаютъ, что она завтра выступитъ въ походъ. Генералъ *Эспартеро* присутствовалъ въ кабинетномъ совѣтѣ и сегодня вечеромъ возвратится въ свою главную квартиру. Слышно, что непріятель подвигается къ Куэнсѣ и что онъ намѣренъ всеми силами ударить на совершенно отвлеченную дивизію *Ораа* и разбить оную. Приказъ *Кеироги* противу свободы книгопечатанія возбудилъ всеобщее неудовольствіе. Тамъ между прочимъ сказано: „Съ издателемъ газеты, въ которой говорится о обстоятельствахъ войны, будетъ поступлено такъ, какъ еслибы онъ находился въ сношеніяхъ съ непріятелемъ и потому онъ будетъ преданъ военному суду.“ Надѣются, что это запрещеніе останется до тѣхъ только поръ, пока Мадридъ находится на военномъ положеніи. Вчера вечеромъ дивизія *Эспартеры* проходила чрезъ Прадо. Обѣ Королевы присутствовали при проходѣ войскъ чрезъ ворота Атохи и повсюду встрѣчаны были съ живѣйшимъ энтузіазмомъ. Графъ *Лухана* ѣхалъ верхомъ по правую руку вдовствующей Королевы. Правительство, говорить, назначило для войскъ *Эспартеры* два милліона реаловъ. Говорятъ о Карлистовскомъ возмущеніи въ Поцуэдо де Аравака и увѣряютъ, что національная гвардія, посѣтившая на защиту Мадрита при возвращеніи встрѣчена ружейными выстрѣлами.

(A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 29-го Августа.

Отъѣздъ Г-на *Бутенева* въ Россію еще на время отложенъ, такъ какъ Баронъ *Рикманъ* который долженъ былъ исправлять дѣла въ отсутствіи Посланника, задержанъ болѣзнію въ Валахіи. Полагаютъ однако, что Г. *Бутеневъ* скоро выѣдетъ, ибо его фамилія на пароходѣ *Александра* 1-го Сентября отправляется въ Одессу.

гладъ *Крѣлевскіей* гвардіи конной, а dzisiaj z Królową udał się do Ramsgate dla odpłynienia stamtąd do Ostendy. Królewstwo Ich Mość tegoż dnia rano byli na pożegnaniu u Królowej i Xiężny Kent w Windsor. Słychać, że Królowa i dwór udadzą się niezadługo do Brighton.

— Podług dzienników ministerjalnych, zgromadzenie się Parlamentu przeznaczono na 15 Listopada, a P. Shaw Lefevre uczynił wniosek względem powtórznego wybrania na mowę P. Abercromby.

— *Times*, podług listu prywatnego z Paryża, udziela pogłoskę, iż się spodziewają wydalenia się Królowej Krystyny z Madrytu, jak można w najprędszym czasie, i że Don Carlos oświadczył zgodzenie się, przy swoim wstąpieniu na tron, ustąpić Królowej wyspę Kubę. Szambelan Muñoz miał umknąć z Madrytu do Francji, Jenerał zaś Castaños nie chciał słuchać czynionego mu ostrzeżenia.

— *True Sun* czyni Lordowi Palmerstonowi najmocniejsze zarzuty o to, iż on podlegał terazniejszą walkę w Portugalii, a gazeta *Morning Chronicle*, iż to jest jeszcze dla niego chwalebne i na widok pól okrytych trupami, mogłaby go pozdrowić. (A.P.S.Z.)

HISZPANIA.

Madryt, dnia 13 Września.

Dnia wczorayszego przedstawiała stolica od godziny 6 rano, równie spaniałe jak wrażenie czyniące widoko. Za pierwszą wiadomością o zbliżaniu się Karolistów aż na dwa leguas od Madrytu, wszyscy stanęli pod bronią i gwardya narodowa ubiegła się z woyskiem względem obrony największej niebezpiecznych stanowisk. W nocy rozesłano na rozmaite punkta 24 armat, przy których stali kanonierowie z zapalonymi lontami. Gwardya narodowa i woysko biwakowały pospół; nadto podwojono wszystkie warty, któreto środki ostróżności sprawiły, że spokojność stolicy dnia tego naruszona nie była. Wczora o godzinie 11 przed południem, wysłano 200 konnicy na rozpoznanie, która spotkawszy przemagającą siłę, została odpartą ze stratą swego dowódcy, obok którego był raniony jeden oficer. Ponieważ Rząd powziął dzisiaj wiadomość, że nieprzyjaciół cofa się w kierunku na Aranjuez, odeślano więc gwardya narodową do domów, a woysko do koszar. Sklepy, które były zamknięte, są znowu otwarte; a tak na miejsce marsowej postawy, w którą Madryt był przez dni dwa przybrany, wróciła znowu zwykła wesołość pomiędzy jego mieszkańcami.

— Kortezy przyjęły projekt do prawa, stanowiący, że Hiszpanie, którzy, będąc zagranicą, nie wykonali przysięgi na ustawę 1812 roku, mają być pozbawieni używania praw obywatelskich. (G. C.)

Dnia 15.

Dywizya *Espartery* znajduje się jeszcze w Carmanchel na półtory mili od Madrytu, i rozumieją, iż jutro wyйдzie w pochód. Jenerał *Espartero* uczestniczył na Radzie Gabinetowej, a dzisiaj wieczorem powraca do głównej swej kwatery. Biega pogłoska, że nieprzyjaciół cofa się do Cuenca, i że ma zamiar rzucić się w masie na zupełnie odosobnioną dywizyę *Oraa* i pobić ją. — Rozkaz dzienny *Quirogi* przeciwko wolności druku, wzbudził powszechne nieukontentowanie. Powiedziano w tej rzeczy między innemi: „Na rozkaz Kapitana Jeneralnego, z wydawcą dziennika, w którym jest mowa o działaniach wojennych, tak się postępuje, jak gdyby był w stosunkach z nieprzyjacielem, i dla tego stawiony był przed sądem wojennym.“ Spodziewają się, iż zakaz ten tyle tylko istnieć będzie, póki Madryt znajduje się w stanie oblężenia. — Wczora wieczorem dywizya *Espartery* przeciągała przez Prado. Obie Królowe były obecne podczas weyścia woysk przez bramę Atocha i wszędzie witane były z największym entuzjazmem. Hrabia *Luchana* jechał po prawey stronie Królowej wdowy. — Mówią, iż Rząd przeznaczył dwa miliony realów dla woyska *Espartery*. — Mówią o powstaniu Katolistowskim w Pozuelo de Aravaca i zapewniają, że gwardziści narodowi, którzy pośpieszyli byli na obronę Madrytu, za powrotem przyjeździ zostali wystrzałami karabinowemi. (A.P.S.Z.)

ТУРСУЛ.

Константинополь, d. 29 Sierpnia.

Odjazd P. Buteniewa do Rossyi, na czas niejaki został odłożony: gdyż Baron Rückmann, który w nieobecności Posła miał sprawować interesa, przez chorobę zatrzymany został w Wołoszczyźnie. Rozumieją jednak, że P. Buteniew wyjedzie wkrótce, gdyż jego familia 1-go Września na parochodzie *Alexandra* udaje się do Odessy.

— Прибывшій къ Ангійскому посольству курьеръ, доставилъ извѣстїя изъ Персїи. Надежда, что Шахъ оставитъ свои военныя планы, не сбылась. Ему болѣе нравится война, нежели когда либо, и 25 Юля съ войскомъ онъ вышелъ въ Гератъ, хотя нѣсколько разъ обещалъ оставить эту экспедицію. Войско при наступающемъ времени года вѣроятно будетъ терпѣть холодъ и встрѣтитъ такія препятствїя, что Шахъ будетъ жалѣться, но поздно, что не слушалъ совѣта своихъ друзей. Тѣ, которые знаютъ его силы и состояніе его финансовъ а также положеніе его непрїятелей, беспокоятся на счетъ послѣдствїй сего предпрїятїя. Три дяди Шаха узнавъ о выходѣ войска воспользовались суматохою и ушли. Вообще полагаютъ, что это можетъ дать поводъ къ новымъ и важнымъ безпорядкамъ.

— Состояніе здоровья въ столицѣ улучшилось нѣсколько на этой недѣлѣ. Впрочемъ это только должно приписать вліянію атмосферы, ибо здѣсь пренебрежены всѣ средства предосторожности. (A.P.S.Z.)

Разныя извѣстїя.

Варшавскія газеты сообщаютъ: Въ Равскомъ уѣздѣ въ приходѣ Била, въ тамошнемъ лѣсу находится волкъ, который приводитъ въ ужасъ окрестность. 5 (17) ч. с. м. Августа по захожденїи солнца въ огородѣ принадлежащемъ къ деревнѣ Гржимковице лежащемъ на 50 шаговъ отъ хижинъ, занимались рванїемъ льна дочери Яна Врублевскаго, крестьянина изъ деревни Гржимковицъ, Марьянна 15-ти и Юзефа 12 лѣтъ. Какъ вдругъ изъ ячменя является волкъ, бросается на Юзефу Врублевскую и хватаетъ ея пастью за правый бокъ; поваливъ на землю, протянулъ ее нѣсколько далѣе въ борозду, и опершись лапами о грудь, пронзилъ клыками шею, потомъ вѣрно уже только мертвое тѣло, затащилъ въ лѣсъ лежащїй неподалеку. Несчастная жертва пронизанная ни малѣйшаго крика, волкъ же столько былъ смѣлъ, что несмотря на крики присутствовавшей при всемъ этомъ Марьянны Врублевской и двухъ находящихся въ 150 шаговъ при деревнѣ человекъ, ни сколько не оробѣлъ. На послѣдокъ чрезъ два дня найдено въ лѣсу растерзанное тѣло Юзефы Врублевской. — Потомъ 9 (21) ч. сегожъ мѣсяца вечернею порой, на полѣ, принадлежащемъ къ деревнѣ называемой Орля-Тура въ обществѣ Ржечковъ, лежащей на полѣ миль отъ Гржимковицъ, когда занималась работою Марьянна Миргосъ, 16 лѣтъ, дочь Яна Миргосъ хозяйина изъ деревни Орля-Тура, а неподалеку отъ нея, гуляли двѣ ея сестры Маргарита лѣтъ 8 и Катерина лѣтъ 4, ворвался вѣрно тотъ же самый волкъ изъ близкаго лѣса, бросился на младшую изъ сестръ схватилъ въ пасть и унесъ съ собою въ лѣсъ, несмотря нисколько на крики и преслѣдованїе его Марьянны Миргосъ. Люди изъ деревни уведомленные о семъ, пустились слѣдомъ въ лѣсъ, нашли уже растерзанное тѣло дитяти.

— Въ одномъ изъ Лондонскихъ журналовъ помѣщено: Жена Лондонскаго жителя Джона Аллена, оставила мужнїй домъ изъ любви къ какому то Тайлору. Обиженный супругъ, тотчасъ отправился въ домъ сего послѣдняго и объявилъ, что онъ не требуетъ другаго вознагражденїя кромѣ возвращенїя трехъ фун. стер. за вѣщи, которыя унесла жена съ собою. Тайлоръ согласился уплатить, только съ условїемъ, что всѣ вмѣстѣ отправятся на площадь Вирксвортъ въ торговою день, и что тамъ послѣдуетъ дозволенная закономъ продажа мужемъ жены. Для этого Алленъ купилъ веревку и въ условленномъ мѣстѣ и времени, бросивъ ее на шею жены, передалъ конецъ онаго въ руки прельстителя и сказала громкимъ голосомъ: „Я Джонъ Алленъ, у котораго Джеймсъ Тайлоръ обманулъ жену, привелъ ее сюда по сему, чтобы продать ее за 3 фун. и 6 денаровъ. Джеймсъ, желашъ ли купить ее?“ Тайлоръ отвѣчалъ: „Желаю и воть свидѣтель,“ указывая на какого Фому Силей, горшечника, вѣрно нарочно призваннаго для этого дѣла. Тутъ Алленъ взявъ деньги, изъявилъ желанїе всѣхъ благъ Тайлору и женѣ, съ которою въ совершенномъ согласїи жилъ десять лѣтъ. (G. C.)

— Яблоновское Общество наукъ, существующее въ Лейпцигѣ, предложило двѣ задачи, важныя и для нашихъ историковъ. Въ первой требуется: изслѣдованїе состоянїя Польскихъ городовъ въ концѣ XV вѣка; во второй — изображенїе перемѣнъ, которымъ подвергались Польскіе Сеймы при Ягеллонахъ. (С. II.)

Съ 1-го числа наступающаго мѣсяца Октября, начинается подписка на послѣднїй Кварталь сего года, на газету Литовскаго Вѣстника. — Цѣна по прежнему 2 руб. 25 коп. сер.

ВИДѢНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Сентября 28 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Леез Боровскій.

— Гонецъ прибылъ до Поселства Ангійскаго, привозилъ вѣдомость изъ Персїи. Надѣяся, что Шахъ занебрежитъ своихъ плановъ военныхъ, не przyszła до skutku. Jest on raczej teraz chciwy wojny, aniżeli kiedykolwiek, jakoż dnia 25 Lipca na czele swojego wojska wyszedł do Herat, chociaż niejednokrotnie obiecał zaniechać tę wyprawę. Wojsko przy nadchodzącej porze roku, bezwątpienia, wkrótce napadnięte będzie przez zimę, i przez to napotka takie przeszkody, że Szach zapewneby żałował, iż nie usłuchał rad swoich przyjaciół. Ci, którzy jego siły i stan jego finansów, a także położenie jego nieprzyjaciół znają, zgoda nie są zaspokojeni względem wypadku tego przedsięwzięcia. Trzej stryjowie Szacha, korzystając ze sprawionego zamieszania przez wyście wojska, umknęli. Rozumieją, że okoliczność ta, da powód do wielkich i ważnych rozruchów.

— Stan zdrowia stolicy w tym tygodniu nieco się polepszył. Jednak to przypisać należy tylko przyczynom atmosferycznym, gdyż tu wszelkie środki ostrożności zaniedbane. (A.P.S.Z.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Donoszą z Warszawy: W powiecie rawskim, w parafii Biała, w lesie tamtejszym, przebywa wilk, który jest postrachem okolicy. W dniu 5 (17) Sierpnia r. b., po zachodzie słońca, w ogrodzie do wsi Grzymkowice należącym, o 50 tylko kroków od chałup oddalonym, zajęte były rwaniem lnu, Maryanna lat 15 i Józef lat 12 mające, córki Jana Wróblewskiego, rolnika ze wsi Grzymkowice. W tém z jęczmienia wypadła wilk, z zajądłą wściekłością rzucił się na Józefę Wróblewską i paszczą swą za prawy bok jej chwycił; powaliwszy na ziemię, odwrócił ją nieco dalej w bródę, tam oparłszy swe łapy na jej piersiach, kły w szyję zatopił, następnie, już zapewne martwe tylko ciało, do lasu o 12 stajach oddalonego zawlecił. Nieszczęśliwa ofiara żadnego z siebie głosu nie wydała; wilk zaś tyle miał śmiałości, iż pomimo krzyku obecnej całemu temu wypadkowi Maryanny Wróblewskiej i dwóch w odległości 150 kroków stojących ludzi pode wsią, nie dał się odstraszyć. W dwa dni dopiero potem, w borze, znaleziono poszarpane zwłoki Józefy Wróblewskiej. — Dalej w dniu 9 (21) tegoż samego miesiąca, przed wieczorem, na polu, do wsi Orley-Góry zwanej, gminy Rzeczków, należącemu, o pół mili od Grzymkowice oddalonym, gdy była zajęta robotą Maryanna Mirgos, lat 16 mająca, córka Jana Mirgos gospodarza ze wsi Orley-Góry, a niedaleko niej bawiły się dwie jej siostry, Małgorzata lat 8 i Katarzyna lat 4 mająca, wypadł, zapewne tenże sam, wilk z pobliskiego lasu, rzucił się na najmłodszą z siostr, pochwycił ją w paszczę i uniósł z sobą do boru, nie uważając bynajmniej na krzyczącą i goniącą go Maryannę Mirgos. Zawiadomieni o tém zdarzeniu ludzie ze wsi, pobiegłszy za śladem do boru, znaleźli poszarpane już ciało dziecka.

— Żona mieszkańca Londynu Johna Allena, opuściła dom mężowski z miłości dla niejakiego Taylor. Skrzywdzony małżonek udał się natychmiast do mieszkania tego ostatniego i oświadczył, iż nie żąda innego wynagrodzenia, oprócz zwrotu 5 funtów szterl. za rzeczy, które żona z sobą wyniosła. Taylor zgodził się zapłacić, ale pod warunkiem, że wszyscy razem udadzą się na plac Wirksworth w dniu targowym i że tam nastąpi prawem pozwolona sprzedaż żony przez męża. Stosownie do tego, Allen kupił powróż i w umówionym miejscu i czasie zarzuciwszy go na szyję żony, oddał koniec jego w ręce zwodziciela i donośnym głosem zawołał: „Ja John Allen, któremu James Taylor uwiódł żonę, przyprowadziłem ją tu dla tego, ażeby ją sprzedał za sumę 3 szylingi, 6 denarów James, czy chcesz ją kupić?“ Taylor odpowiedział: „Chcę, i o to świadek,“ ukazując na niejakiego Tomasza Siley, czeladnika garncarskiego, zapewne umyślnie do tego aktu uproszonego. Tu Allen, odebrawszy pieniądze, wynurzył swoje życzenie wszelkich pomyślności Taylorowi i żonie, z którą w najlepszej zgodzie żył przez lat dziesięć. (G. C.)

— Jabłonowskie Towarzystwo nauk, w Lipsku istniejące, podało do rozwiązania dwa zadania, ważne i dla historyków naszych: W pierwszym zadaniu potrzeba: badanie o stanie miast Polskich w końcu XV-go wieku; w drugim — opisanie odmian, jakim ulegały seymy polskie za Jagiellonów. (P. P.)

Od dnia 1-go następującego miesiąca Października zaczyna się prenumerata na ostatni tego roku kwartał gazety Kuryera Litewskiego. Cena zwyczajna rubli srebrem 2 kop. 25.